

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מ.

עין משפט
גד מצוה

בהוצרת השס. כשהכהנים מזכירין את השס: פסוקא לקבל פסוקא. שהכהנים אומרים פסוק ראשון והס אומרים אחד מאלו ושני היו אומרים את השני ובשלישי את השלישי וכן במוסף וכן בזמנה שהרי כולן שלשה שלשה הס: אינו אלא עושה. שלא נתקנו לומר אלא לכבוד שס המיוחד הזוכר במקדש: ואינו מסביר פנים. להראות שזכרת רבו חשונה לו ועריצה עליו ותגמול לרבו עליו צדק: אמריה. המתרגם לרבים: מה שהא לוחש לו בשעת הדרשה: לא לריך לדיוד. חסס הוא כמו צעלין: יקרא דמנוסא. (י) שהרי רבי אבהו נשוא פנים צבית המלך כדאמרין במגילה (דף ד. טז.) נשוא פנים כגון ר' אבהו צי קיסר ובסנהדרין (דף יד.) אמר דהו נפקי אמתה דצי קיסר לאפיה ומשרין קמיה רבה דעמיה מדברנה לאומתיה: וסו רבנן אימנו עליה. ועוד זו מענוותנותו: דנפיש עליה חובות. שהיה צריך ללוות: אמר ר' אבהו איס לן רבה. חסס גדול וראוי לישב בראש יומת ממני כדי שיושיבוהו בראש ונותנין לו מנות ומעשרין אותו כדי שהיא חשוש ושמעו דבריו כדמתיב והכהן הגדול מתחיהו גלוהו משל אחיו (וימא דף יט.) ה"ג רבי אבהו דרש באגדתא: שמעטא. הלכות דינין ואיסור וטהרות: סידקים. כלי מלאכות נשים ועניים כגון פלכים מחטין ולינורות: לא על מוכר סידקים. צמחיה. מתוך שדמיהם קלים יש להם קוניה הרבה. ולהפסיק דעתו הוא אומר: על שאנו מודים לך. על שנתת בלחנו להיות (מודים לך) דבוקים צך ומודים לך: רבי סימאי. מוסקין הוא. וכן כולם מוסקין הן על הראשונים: שמעוני אחי ועמי. מזהירם היה להתנדב לבדק הצית לבני המקדש: אס חסס אומרים לני. להיות שונים למקום אחי וחברי אחס. אלמא המלך אימת צבור עליו אס כשרים הס: עמי אסס. כדושים תחתי: לאו משום אימא דליצורה. מפני שספתלקין בגדיו העשוין למדת בהגזנת ידיו ונראין סנדליו לצבור והן אין ראוין לראות מפני טיט שעליהן: דילמא מפסקא לוועה. וגנאי הוא לעלמו ומתלוויים עליו כשסנדלו מותרת ויתב למקטריה וחציריו מזכרין ואמי למימר אינו ראוי לנשיאות כפים והלך וישב לו: וכל

דברי הימים א כח ב

הגהות הב"ח

(א) נמי במתנתא הנא
הנה: (ב) שם דמן עכו
(דפשי) מ"מ ו"ב ס"א
התפסי: (א) שם מהכא
הת"ר אין הכהנים:
(ח) ר"ש ד"ה יקרא
דמלכות שהיה ר' אבהו:

גליון הש"ס

נמי אמר רב פפא הילכה
ניסרניהו לכולהו. כעין זה
שנת דף כ ע"א חולין דף
סא ע"א ודף עו ע"ב:

בנעילה דיומא דכיפורי מאי אמר. לא ידענא אמאי לא אמר
בנעילה דתענית כי היכא דאמר בזמנתא דתעניתא
דהא משמע בגמרא צפ' שלשה פרקים (תענית טו.) דתענית הוה
נמי נעילה אזל מוסק לא הוה צהו: כ"ל האומרם בגבולין אינו
אר"א בועה. פירש ר"י אע"ג דאמר

בנעילה דיומא דכיפורי מאי אמר אמר מר
זוטרא ואמרי לה במתניתא (ב) (ה) הנה כי כן
יברך גבר ירא ה' יברכה ה' מציון וראה בטוב
ירושלים כל ימי חיך וראה בנים לבניך שלום
על ישראל היכן אומרין רב יוסף אמר בין כל
ברכה וברכה ורב ששת אמר בהזכרת השם
פליגי בה רב מרי ורב זביד חד אמר פסוקא
לקבל פסוקא וחד אמר אכל פסוקא אמר
להו לכולהו א"ר חייא בר אבא כל האומרין
בגבולין אינו אלא טועה אמר רבי הנינא בר
פפא תדע דבמקדש נמי לא מיבעי
למימרינהו כלום יש לך עבר שמברכין
אותו ואינו מאזין א"ר אהא בר חנינא תדע
דבגבולין נמי מיבעי למימרינהו כלום יש
עבר שמברכין אותו ואין מסביר פנים א"ר
אבהו מריש הוה אמינא להו כיון דחוינא ליה
לרבי אבא דמן עכו דלא אמר להו אנא נמי
לא אמינא להו ואמר רבי אבהו מריש הוה
אמינא עינתנא אנא כיון דחוינא ליה לרבי
אבא דמן עכו דאמר איהו חד טעמא ואמר
אמוריה חד טעמא ולא קפיד אמינא לאו
עינתנא אנא ומאי עינוותנותיה דרבי אבהו
דאמרה לה דביתהו דאמוריה דרבי אבהו
לדביתהו דרבי אבהו הא דידן לא צריך ליה
לדידך והאי דגחין וזקיף עליה יקרא בעלמא
הוא דעביד ליה אולא דביתהו ואמרה ליה
לרבי אבהו אמר לה ומאי נפקא לך מינה
מיני ומיניה יתקלם עילאה ותו רבי אבהו
אימנו רבנן עליה למבנייה ברישא כיון דחזיה
לר' אבא דמן עכו (ב) דנפיש ליה בעלי חובות
אמר להו (ג) איכא רבה ר' אבהו ור' חייא בר
אבא איקלעו לההוא אתרא רבי אבהו דרש
באגדתא רבי חייא בר אבא דרש בשמעתא
שבקיה כולי עלמא לרבי חייא בר אבא
ואזול לגביה דר' אבהו חלש דעתיה אמר ליה
אמשל לך משל למה הדבר דומה לשני בני
אדם אחד מוכר אבנים טובות ואחד מוכר
מיני סידקית על מי קופצין לא על זה שמוכר
מיני סידקית כל יומא הוה מלוה רבי חייא בר
אבא לרבי אבהו עד אושפיזיה משום יקרא
דבי קיסר ההוא יומא אלויה רבי אבהו לרבי
חייא בר אבא עד אושפיזיה ואפילו הכי לא

איתותב דעתיה מיניה בזמן ששליח צבור אומר מודים העם מה הם אומרים
אמר רב מודים אנחנו לך ה' אלהינו על שאנו מודים לך ושמאל אמר אלהי
כל בשר על שאנו מודים לך רבי סימאי אומר יוצרו יוצרו בראשית על שאנו מודים לך נהדרעי אמרי משמיה
דרבי סימאי ברכות והודאות לשמך הגדול על שהחיינתו וקיימתו על שאנו מודים לך רב אחא בר יעקב מסיים
בה הכי כן תחיינו ותחננו ותקבצנו ותאסוף גלותינו לחצרות קדשך לשמור חוקך ולעשות רצונך בלבב שלם על
שאנו מודים לך. אמר רב פפא דהילכך נימרינהו לכולהו אמר ר' יצחק לעולם תהא אימת צבור עליך שהרי כהנים
פניהם כלפי העם ואחוריהם כלפי שכינה רב נחמן אמר מהכא (י) יקם המלך דוד על רגליו ויאמר שמעוני אחי
ועמי אם אחי למה עמי ואם עמי למה אחי אמר רבי אלעזר אמר להם דוד לישראל אם אתם שומעין לי אחי אתם
ואם לאו עמי אתם ואני רודה אתכם במקל רבנן אמרי מהכא (י) יקם המלך דוד על רגליו ויאמר שמעוני אחי
דוהו אחת מתשע תקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי מאי טעמא לאו משום כבוד צבור אמר רב אשי לא התם
שמא נפסקה לו רצועה בסנדלו והדר אויל למיקטריה ואמרי בן גרושה או בן חלוצה הוא: ובמקדש ברכה אחת כו':
וכל

בפרק הרוואה (בכרות טז.) האי מאן
דחזי חלמא וכו' דהתם משום סכנה
המירו שמא חלוס מסוכן הוא שצריך
רפואה דהא אפילו צבצבת המירו
להתענות תענית חלוס. פירש ר"ח הני
כולהו רבי חייא בר אבא ודברי חיינא
צר פפא ודברי אבהו הילכתא ניהו:
ע"ל שאהנו מודים צ"ל. בערוך
בערך הודאה פירש רב משה
ראש ישיבה צן מרנא יעקב דקא
מודו צבור על שליח צבור אינון
סומכין ומאי על שאנו מודים לך על
ההודאה דקאמר שליח צבור וקא
ענו אינון אמנ צירושלמי פ"ק דברכות
איתא נמי רבי אבא צ"ר וצדא צסס
רב מודים אמתו לך שאנו חייבין
להודות לך שמך תרננה שפתי כי
אזמרה לך וגו' צא"י האל ההודאות
ר' שמואל צ"ר אוניא צסס רבי אחא
הודייה וצבצבת לשמן הגדול לך גבורה
לך תפארת יהי לרון מלפניך ה' אלהינו
ואלהי אבותינו שתסמכנו בתפלתנו
ותוקפנו מכפיפתנו כי אמת הוא
סומך ונפליס וזוקק כפופים מלא
רחמים ואין עוד מלמדך צא"י האל
ההודאות צר קפרא אומר לך כריעה
לך ברכה לך כפופה לך השתחויה כי
לך תכרע כל צדך וכל לשון לך משצב
לך ה' הגדולה והגבורה וגו' והעושר
והכבוד מלפניך וגו' ועמה ה' אלהינו
בכל לב וצכל נפש לך משתחוים כל
עממוי תאמרינה ה' מי כמוך צא"י
האל ההודאות אמר רבי יודן נהגין
אמרי רבנן כולוהו ואית דאמר או
(א) אלה או אלה:

שמא תפסק רצועה בסנדלו.

פירש ר"ח שמע מינה
דמותר ליכנס צבית הכנסת בסנדל
ובזמנעל דלא אסרו אלף שלא לעלות
לדוכן בסנדל רבי הביא כמו כן מפרק
שלישי דמגילה (דף כד.) האומר איני
עוצר לפני המינה בסנדל אף יתף
לא יעבור אלמא דאפילו לפני המינה
מותר לעבור בסנדל והכי מסיק
צדאי צפרק הרוואה (בכרות דף סג.)
אמר רבא מה ציתו אקפנדריא קפיד
איניס ארקיקה ואלמנעל לא קפיד
איניס אף צית הכנסת קפנדריא
אסור ורקיקה ומנעל שרי:
וכל

סד א מיי פי"ד מהל'
נשיאות כפים הלכה ז
סמג עשין כ טוש"ע א"ח
סימן קמח סעיף כו:
סד ב מיי פי"ט מהל'
תפלה הלכה ד סמג
עשין יט טוש"ע א"ח ס'
קס סעיף א [וכרז אלפס
בכרות פי"ג דף טו:
וכר"ש שם ס' כו]:
סו ג מיי פי"ד מהל'
נשיאות כפים הל' ו
סמג עשין כ טוש"ע א"ח
ס' קמח סעיף ה:
סז ד מיי שם הלכה ו
וע"ש בכ"מ [נור
א"ח ס' קמח]: